

## Otrava începutului meu

Lorena Craia

---

Pe mama am izbit-o-n Dumnezeu  
Și-apoi am resădit-o-n germinații;  
Vâslește limba între imprecății  
Și îmi vâslește sarea-n ochiul greu.

Domoală și cuminte, m-am născut  
Pe două căi absente în durere,  
Din iută-acoperindă și părere  
Paradă am făcut de la-nceput.

Mă-mpinge umbra către o lumină  
Târâtă dintr-o biblie de talc,  
Napalmul de pe drumul ce încalc  
M-aruncă până dincolo de vină.

Te iert! Te iert! Și visul îl deșir  
Printre copacii noi, și verzi, și grei;  
M-aleg pe mine dintre dumnezei.  
Pe mama nu mai pot să o respir.

12 martie 2017, Constanța